

Yannick MILOUX

OPIS ZIELONEGO PUDEŁKA, FAKSYMILE AUTORSTWA ERNESTA T., ZNAJDUJĄCEGO SIĘ W KOLEKCJI FRAC-ARTOTHÈQUE NOUVELLE AQUITAINE

Po przeszło dwudziestu pięciu latach znajomości z Ernestem T. sądzę, że mam prawo stwierdzić jego prawdziwą pasję do książek, jego zainteresowanie niektórymi wydaniem dawnych czasopism (w rodzaju *Almanach Vermot* czy *Assiette de Beurre*), jego wyraźne rozmiłowanie w gazetach, karykaturach oraz publikacjach, w których rysunek humorystyczny wywiera wpływ na tekst, wciągając czytelnika, zachęcając go do przeczytania danego artykułu. Do jego ulubionych rysowników należą Chaval, Don Martin, Chas Adams, Gotlib, Pierre La Police, a ceni również wysoko Topora, Willema i Vuillemina.

W roku 1977 odkrywa u pewnego księgarza z dzielnicy Saint-Germain zbiór dokumentów pochodzących z *Zielonego Pudełka* Marcela Duchampa. Ponieważ płócienne pudełko pierwotnego wydania zaginęło, dokumenty te są wystawione na sprzedaż w niższej cenie niż egzemplarz kompletny. Po krótkim wahaniu Ernest T. postanawia wydać

na nie trochę oszczędności. Wcześniej sprzedał trochę swoich prac i miał dzięki temu pewne zasoby gotówki. Dokonawszy tego zakupu, umawia się w Centrum Pompidou, aby dokonać pomiarów, poznać wewnętrzny układ pudełka oraz dokładne rozmieszczenie tytułu na okładce, by móc zlecić jego wykonanie sitodrukiem zaprzyjaźnionemu grafikowi. Zielona tkanina imitująca zamsz (fr. *suédine*), bardzo podobna do oryginalnej, pochodzi z zakładów Motelet & Compagnie, specjalizujących się w wymyślnych gatunkach papieru; jej numer katalogowy to 59005!

Prawie trzydzieści lat później, w roku 2005, Ernest T. zmuszony jest ku swemu ubolewaniu sprzedać pudełko – takie bywają koleje życia artystów – ale zanim się z nim rozstanie, postanawia wykonać osobiście jego dokładną kopię. Wszystkie dokumenty zostają skrupulatnie odtworzone w oryginalnej skali, na rozmaitych nośnikach – kserokopie na kalkach, rysunki na papierach o różnej

gramaturze, zapiski przepisane ręcznie atramentem, łącznie z poprawkami i skreśleniami... – ogół dokumentów zostaje przepisany.

Na modłę bardzo skrupulatnego archiwisty, drobiazgowy Ernest T. odtwarza szczegółowo meandry poszukiwań swego znakomitego poprzednika. Przez blisko miesiąc, w stanie absolutnego skupienia, zanurza się z złożonej myśli Duchampa i prowadzi z nią dialog. Kiedy, w przyszłości, jakiś badacz zechce porównać wersję pierwotną z tą przepisaną przez Ernesta T., znajdzie z pewnością jakieś błędy, niedokładności, zwłaszcza w przejściu pomiędzy drukiem i pismem odręcznym, czy pomiędzy odbitkami fotograficznymi i kserokopiami, czy wreszcie pomiędzy skreśleniami Duchampa a skreśleniami Ernesta T. Doniosłość tego dzieła polega na chęci podążania krok po kroku, jak najściślej, za myślą Duchampa – na prawdziwej rozmowie.

Przez następnych dwanaście lat, od roku 1978 do 1990, Ernest T. usiłował kontynuować ten dialog, wysyłając około dwudziestu listów na różne adresy amerykańskie, pod którymi mieszkał kiedyś Duchamp. Wróciło do niego czternaście listów, w tym trzy puste koperty. Zbiór tych przesyłek, które wróciły do nadawcy, ucieleśnia to niepowodzenie i stanowi „Bezowocną korespondencję z Marcelem Duchampem,” przekazaną FRAC w 2003 roku.

Listopad 2022

Yannick Milou jest dyrektorem artystycznym FRAC-Artothèque Nouvelle-Aquitaine, France (Regionalne Zbiory Sztuki Współczesnej, region Nowa Akwitania, Francja).

Yannick MILOUX

A DESCRIPTION OF *LA BOÎTE VERTE*, A FACSIMILE BY ERNEST T., IN THE COLLECTION OF FRAC- ARTOTHÈQUE NOUVELLE- AQUITAINE, FRANCE

From the more than 25 years that I have known Ernest T., I believe I can affirm his true passion for books, his interest in certain editions of old magazines (such as *Almanach Vermot* or *Assiette au Beurre*, for instance), his pronounced taste for newspapers, caricatures, and publications where the cartoons draw the reader into the text, and make him want to read the article. Among his favorite artists are Chaval, Don Martin, Chas Adams, Gotlib, Pierre La Police; and he is very fond of Topor, Willem, and Vuillemin.

In 1977, he unearthes a folder in a bookstore in Saint-Germain containing documents from Marcel Duchamp's *Green Box*. The canvas casing of the original edition having disappeared, the loose documents are on sale at a better price than a complete edition. After hesitation, Ernest T. decides to dip into his savings. He has sold works before and has the luxury, at the moment, of a little spare cash. After the purchase, he makes

an appointment at the Center Pompidou to take some measurements; the interior arrangement of the box, and the exact layout of the cover title, for its re-creation by friends who are screen printers. The green suede, very similar to the original, comes from the Establishment Motelet & Cie, specialists in fancy papers, reference number 59005!

Almost 30 years later, in 2005, Ernest T. reluctantly brought himself to put the work up for sale – the vagaries of an artist's life – and, before parting with it, he decided to make a detailed personal copy. All the documents are carefully reproduced to scale, on various media – photocopies on tracing paper, drawings on paper of various weights, manual transcriptions in ink, retouching and redactions included... – every single document is transcribed.

Like an archivist of great precision, the meticulous Ernest T. follows in detail the intricacies of the research of his illustrious predecessor.

A month-long exercise in concentration to immerse yourself in, and dialogue with, the complex thought of Duchamp.

When, in the future, a researcher wants to compare the original version with the one transcribed by Ernest T., he will certainly find errors, and approximations, in particular in the passage between the printed and the handwritten, or between photographic prints and photocopies, or between the redactions of Duchamp and those of Ernest T. himself. It is the whole scope of this work to want to walk in the footsteps, as close as possible to the thought of Duchamp: to have a real conversation.

In the 12 years that followed, from 1978 to 1990, Ernest T. tried to extend the dialogue by sending some twenty-odd letters to the various American addresses where Duchamp had lived. 14 of these were returned to him, including 3 empty envelopes. All of these letters ‘returned to sender’ concretize this failure and make up the “Unfruitful correspondence with Marcel Duchamp,” donated by the artist to the FRAC in 2003.

November 2022

Yannick Miloux is artistic director of the FRAC-Artothèque Nouvelle-Aquitaine, France.

Yannick MILOUX

DESCRIPTION DE *LA BOITE VERTE*, FAC-SIMILE PAR ERNEST T., DANS LA COLLECTION DU FRAC-ARTOTHEQUE NOUVELLE-AQUITAINE

Depuis plus de 25 ans que je connais Ernest T., je crois pouvoir affirmer sa véritable passion pour les livres, son intérêt pour certaines éditions de revues anciennes (type *Almanach Vermot* ou *Assiette au Beurre*, par exemple), son goût prononcé pour les journaux, les caricatures, et les publications où le dessin humoristique impacte le texte pour absorber le lecteur, lui donner envie de lire un article. Parmi ses dessinateurs favoris, on trouve Chaval, Don Martin, Chas Adams, Gotlib, Pierre La Police, et il apprécie beaucoup Topor, Willem et Vuillemin.

En 1977, il débusque chez un libraire du quartier Saint-Germain un dossier contenant des documents issus de *La Boîte Verte* de Marcel Duchamp. L'emboitage toilé de l'édition d'origine ayant disparu, les documents sont en vente à meilleur prix que l'édition complète. Après hésitation, Ernest T. décide d'y consacrer quelques économies. Il a vendu des œuvres auparavant et bénéficie, à l'époque, d'un peu de trésorerie. Après

cet achat, il prend rendez-vous au Centre Pompidou pour prendre les mesures, l'agencement intérieur de la boîte et la disposition exacte du titre de couverture pour sa réalisation par un sérigraphe de ses amis. La suédine verte, très conforme à l'originale, provient des Établissement Motelet & Cie, spécialistes de papiers de fantaisie, référence 59005 !

Presque 30 ans plus tard, en 2005, Ernest T. doit à regret se résoudre à la vendre – les aléas de la vie d'artiste – et, avant de s'en séparer, il décide d'en réaliser une copie personnelle détaillée. Tous les documents sont minutieusement reproduits à l'échelle, sur des supports variés – photocopies sur calques, dessins sur papiers de divers grammages, retranscriptions manuelles à l'encre, retouches et biffures comprises... – l'intégralité des documents est retranscrite.

Tel un archiviste de grande précision, le méticuleux Ernest T. suit en détail les méandres

de la recherche de son illustre prédécesseur. Un exercice de concentration, pendant un mois environ, pour s'immerger et dialoguer avec la pensée complexe de Duchamp. Lorsque, dans le futur, un chercheur voudra comparer la version d'origine avec celle retranscrite par Ernest T., il trouvera certainement des erreurs, des approximations, notamment dans le passage entre l'imprimé et l'écrit à la main, ou entre les tirages photographiques et les photocopies, ou entre les biffures de Duchamp et celles d'Ernest T. C'est toute l'envergure de cette œuvre que de vouloir cheminer pas à pas, au plus près de la pensée de Duchamp : une véritable conversation.

Dans les 12 années qui suivirent, de 1978 à 1990, Ernest T. tenta de prolonger le dialogue en envoyant une vingtaine de courriers aux différentes adresses américaines où vécut Duchamp. 14 lettres lui furent retournées, dont 3 enveloppes vides. L'ensemble de ces courriers revenus à l'expéditeur concrétisent cet échec et constituent les « Correspondances infructueuses avec Marcel Duchamp », données par l'artiste au FRAC en 2003.

Novembre 2022

Yannick Miloux est directeur artistique du FRAC-Artothèque Nouvelle-Aquitaine, France.